

Why Isn't David Intimidated? (continued)

1. Ralbag to Shemuel I 17:26

התנדב דוד להלחם עם הפלשתי כאשר ידע מה יעשה לאיש אשר יכנו. וידמה שעם היותו נשען בד' יתעלה שינקו' נקמתו מהפלשתי הזה כי בא לחרף מערכות אלקים חיים, שכבר נשען בזה על מה שיייעדו שמואל מן המלוכה. וכאלו חשב שזה יהיה כלי להשלים רצון ד' י"ת בצמיח' מלכותו, כי עם היותו חתן המלך יתכן שתגיע לו ההצלחה במלוכה:

David volunteered to fight the Philistine, knowing what would be done for the one who would strike him. It appears that even though he relied on Gd, to take His vengeance against this Philistine for he had come to blaspheme against the camps of the Living Gd, he [also] relied in this upon what Shemuel had promised him, the throne. It is as though he thought this [fight] would be the means by which to complete the Divine will, leading to the sprouting of his monarchy. As the king's son-in-law, it would be possible that he would achieve success in [attaining?] the monarchy.

2. Malbim to Shemuel I 17:22

וסבב ד' כי "ברגע בא דוד המעגלה," שהוא במקום חניית המחנה, ברגע זו "החיל היצא אל המערכה והרעו" לקראת נשק, ולא היו אחיו במעגל המחנה רק במקום המערכה, והוכרח דוד לרוץ אל המערכה ועל ידי כן ראה את הפלשתי והתפעל מדבריו:

Hashem caused that "when David came to the circle," the place of the encampment, at the same time "[he encountered] the soldiers going out to the battlefield, and they trumpeted" to greet the arms. And so his brothers were not in the circle of the camp, and David was forced to run to the battlefield, and so he saw the Philistine and was moved to action by his words.

3. Malbim to Shemuel I 16:23

והנה בזה סיפר איך סבב ד' שיבא דוד אצל שאול, שזה היה הסבה הראשיית לכל קורותיו אח"כ עד הגיע אל המלכות המיועד לו. It told with this how Gd caused David to come to Shaul, which was the first cause for all that happened to him until he became king, as was destined for him.

4. Malbim to Divrei haYamim II 32:1

"אחרי הדברים [והאמת האלה]," בא להוציא בל נאמר שבא סנחריב עליו ע"י איזה חטא שרצה ד' להענישו, כי בהפך שבא אחרי הדברים והאמת האלה, שהיה כל עבודתו באמת ובלב שלם בלא זיוף, ולא נטה מדרכו הטוב, שגם זה נכלל בשם "אמת" שמורה על קיום הדבר. רק זה היה בהשגחה שיעשה נס על ידו ושיפול סנחריב על הרי ציון...

"After these things [and truth]" comes to exclude, lest we say that Sancherev came to [Chizkiyahu] because of some sin for which Gd wished to punish him. Just the opposite, he came after these things and this truth, for all of [Chizkiyahu's] service was in truth and with a complete heart, without any false element, and he never strayed from his good path. This is also included in the term "truth", indicating that something endures [or: is fulfilled?]. This was only at [Divine] oversight, so that a miracle would happen via him, and Sancherev would fall upon the mountains of Zion...

17:28-30 Eliav scolds David

5. Abarbanel to Shemuel I 17:28

ובשמעו אליאב אחי דוד הגדול שהיה דוד שואל על זה ומראה עצמו כאלו הוא רוצה להלחם עמו, חרה אפו וגער בו למה זה ירדת ללא תועלת? ואמר זה לפי שלא ראה הלחם והערובות שהיה מביא וחדש שדוד בא לראות המלחמה בזולת רשות ישי אביו...

When Eliav, David's older brother, heard David asking about this and acting as though he wished to fight [Goliath], he was outraged and he scolded him: Why did you descend here without purpose? And [Eliav] said this because he did not see the bread and *arubot* he brought, and he suspected that David had come to see the battle, without the permission of his father Yishai.

6. Radak to Shemuel I 17:28

הבין כי רצון דוד היה להלחם עם הפלשתי והיה רחוק בעיניו שינצל מידו אם ילחם עמו לפי חרה אפו בו:

He understood that David wished to battle the Philistine, and it was unlikely to him that [David] would be saved from his hand if he would battle with him. Therefore he was outraged at him.

7. Abarbanel to Shemuel I 17:30

והנה היה דוד מרבה בשאלות האלה כדי שיודע הדבר לשאול וישלח בעדו, כי נתבייש מהלוך אליו הוא בעצמו ובהר שיקראו אותו:
David increased these questions so that it would become known to Shaul and he would send for him, for David was reluctant to go to him on his own. He preferred for them to summon him.

8. Two sibling models

Model 1: _____

Model 2: _____

9. Talmud, Pesachim 66b

אמר רבי מני בר פטיש: כל שכועס, אפילו פוסקין עליו גדולה מן השמים מורדין אותו. מנלן? מאליאב, שנאמר (שמואל א יז:כה) ... וכי אזל שמואל לממשחינהו בכלהו כתיב "לא בזה בחר ד" ובאליאב כתיב "ויאמר ד' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו", מכלל דהוה רחים ליה עד האידינא.

Rabbi Mani bar Patish said: Anyone who gets angry, even if greatness has been decreed upon him from Heaven, they bring him down. How do we know this? From Eliav, as in Shemuel I 17:28... And when Shemuel went to anoint them, for all of them it said, "Gd did not choose this one," and for Eliav it said, "And Gd said to Shemuel: Do not look at his appearance and his height, for I have rejected him." This shows that Gd had loved him originally.

10. Talmud, Pesachim 119a

אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:

- "אודך כי עניתני" אמר דוד, "אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה" אמר ישי, "מאת ד' היתה זאת" אמרו אחיו, "זה היום עשה ד'" אמר שמואל.
- "אנא ד' הושיעה נא" אמרו אחיו, "אנא ד' הצליחה נא" אמר דוד, "ברוך הבא בשם ד'" אמר ישי, "ברכנוכם מבית ד'" אמר שמואל.
- "קל ד' ויאר לנו" אמרו כולן, "אסרו חג בעבתים" אמר שמואל, "קלי אתה ואודך" אמר דוד, "אלקי ארוממך" אמרו כולן.

Rabbi Shemuel bar Nachmeni cited Rabbi Yonatan:

David said: I will thank You, for You have answered me;

Yishai said: The stone rejected by the builders has become the top stone of the corner;

His brothers said: This is from Gd;

Shemuel said: This is the day Gd has made.

His brothers said: Please, Gd, save now;

David said: Please, Gd, bring success now;

Yishai said: Blessed is the one who comes in the Name of Gd;

Shemuel said: You are blessed, from the House of Gd.

All of them said: Gd is powerful, and He has illuminated for us.

Shemuel said: Tie the celebration korban with ropes.

David said: You are My Gd, and I will thank You.

All of them said: My Gd, and I will exalt You.

17:31-37 David persuades King Shaul to send him

11. Malbim to Shemuel I 17:31

הבינו מדבריו כי הוא איש הרוח וכי קנאת ד' נוססה בו ושקול אצלו יותר מהון ומוהר רב:

They understood from his words that he was a man of spirit, and outrage for Gd was elevated in him, and meant more to him than wealth and a great dowry.

12. Abarbanel to Shemuel I 17:34

לפי שסכנת המלחמה תבחן אם מרבוי הלוחמים, ואם מאיכותם וחזקם, ואם מרצונם אם יתעצמו להלחם לבקש נקמה שאז חיילים יגברו, אמר שהוא היה מלומד מלחמה ושפעמים רבות נלחם עם אויבים רבים וקשים ומרי נפש...

Because the danger of a battle is evaluated based on the number of fighters, and their quality and strength, and their desire – if they rouse themselves to fight to seek revenge, then soldiers will be victorious. So he said that he was experienced in battle, and that he had fought against numerous, tough and bitter-spirited enemies many times...

13. Malbim to Shemuel I 17:32, 17:36

הגם שלפי חמרו הוא רב הכח, הוא חלוש מצד צורתו השוכנת בלב, ולב אדם שהוא אדם באמת לפי צורתו הוא רב כח ממנו...
ואף אם תאמר כי האדם מצד שכלו וצורתו מסוכן יותר מחיתו יער, ע"ז השיב כי אחר שחרף מערכת אלקים חיים, ירד ממדרגתו האנושית אל מדרגת החיה והבהמה ואין בו רק כח גופני לבד, וכמו שהתגבר על הארי והדוב בכח סגולת נפשו האלקית...

Even though he was very strong based on his material, he was weak in his form, which dwells in the heart. The heart of a man who is a true man in his form is of greater strength...

And even if you will say that a man, with his intellect and form, is more dangerous than forest beasts, to this David responded that since [Goliath] had blasphemed against the camps of the living Gd, he had descended from his human level to the level of a wild animal or domestic animal, possessing only physical strength, and just as [David] had defeated the lion and the bear with his special Divine spirit...

14. Rashi to Shemuel I 17:37

יודע אני שלא לחנם נזדמן לי הדבר ההוא אלא שלעתיד אני בא לידי כיוצא בה לתשועת ישראל ואסמוך עליה ואצא. וזה אחד משני צדיקים שנתן להם רמז וחשו להשכיל לדבר דוד ומרדכי שנאמר ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר וגו' (אסתר ב' י"א) אמר לא לחנם עלתה בצדקת זו שנתפסה במשכב הערל הזה אלא שעתיד' היא לעמוד לישראל ביום צרה:

"I know that this did not happen to me for naught, but because in the future a similar thing would happen to me for the salvation of Israel, and I would rely on it and emerge." And this is one of two righteous people who were given a sign, and who cared to examine it – David and Mordechai, as it says, "And each day, Mordechai would walk before the yard" (Esther 2:11). He said, "It is not for naught that this righteous woman was taken for the bed of this uncircumcised one, but in the future she will stand for Israel on a day of trouble."

15. Ralbag to Shemuel I 14:6

לכה ונעברה אל מצב הערלים האלה - רמז מזה כי מפני פחיתות' והיותם נבדלים ראוי שיהיו יונתן ונושא כליו נעזרי' בש"י לנצח אותן...
"Let us go, cross to the garrison of these uncircumcised ones" – He hinted with this that because of their low status and their being set apart, it would be appropriate that Yonatan and his armour-bearer should be aided by Gd to defeat them...